

ODGOVORI EVROPSKE KOMISIJE NA POSEBNO POROČILO EVROPSKEGA RAČUNSKEGA SODIŠČA:

„PRAVILNOST PORABE V KOHEZIJSKI POLITIKI EU: KOMISIJA VSAKO LETO RAZKRIJE NAJNIŽJO OCENJENO STOPNJO NAPAKE, KI NI DOKONČNA“

Uvodne opombe Komisije:

V okviru deljenega upravljanja, ki se uporablja za kohezijo, so programi za porabo sredstev EU kljub letnemu sprejetju računovodskih izkazov programov, ki prispeva k izboljšanju odgovornosti, po zasnovi večletni, zato tudi povezani sistemi kontrol in cikli upravljanja zajemajo več let. To pomeni, da je napake mogoče odkriti kadar koli v celotnem programskem ciklu, včasih tudi več let po plačilu. Napake se lahko popravijo v istem letu ali v naslednjih letih do zaključka ob koncu trajanja programov, da se sčasoma doseže stopnja preostalih napak pod 2 % za vse programe.

Strategije kontrol so tako večletne in temeljijo na razlikovanju tveganj. Organi držav članic vsako leto poročajo o svojih kontrolah porabe sredstev EU na nacionalni in regionalni ravni in o dobrem finančnem poslovanju svojih programov. To storijo s svežnjem zagotovil, ki vsebuje izjavo o upravljanju, letno poročilo o kontroli, v katerem je navedena stopnja napake na podlagi reprezentativnih vzorcev, in revizijsko mnenje o zakonitosti in pravilnosti odhodkov. To poročanje je podlaga za sprejetje računovodskih izkazov programov s strani Komisije in oblikovanje zagotovila.

Generalni direktorji v letnih poročilih o dejavnostih poročajo o doseženih rezultatih, delovanju svojih sistemov notranjih kontrol in finančnem poslovanju, pri čemer upoštevajo zagotovila držav članic v okviru deljenega upravljanja. Letno poročilo o dejavnostih vsebuje izjavo generalnega direktorja o zanesljivosti. Dolžnost generalnih direktorjev kot odredbodajalcev na podlagi prenosa pooblastil je zagotoviti zagotovilo za vsak operativni program.

Komisija je v skladu s tem oblikovala svoj sistem zagotovil za kohezijsko politiko. Komisija meni, da ta sistem, ki temelji na pregledu dela nacionalnih revizijskih organov za vsak posamezen program in nadaljnji ponovni izvedbi revizijskega dela na kraju samem za izbor programov, predvsem na podlagi tveganja, zagotavlja trdno podlago za pridobitev razumnega zagotovila o zakonitosti in pravilnosti povezanih odhodkov v vsakem računovodskem izkazu.

Zbirni ključni kazalnik smotrnosti v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo (ključni kazalnik smotrnosti 5), o katerem se vsako leto poroča v letnih poročilih o dejavnostih, je razpon, ki temelji na tehtanem povprečju potrjenih stopenj napak za vse posamezne programe, pri čemer se upoštevajo vse informacije, ki so takrat na voljo, in vključuje najvišjo stopnjo tveganja, ki izraža vsa nadaljnja tveganja, ki še niso potrjena z revizijskimi dokazi in so na datum podpisa letnega poročila o dejavnostih še v postopku ocenjevanja. Poleg tega lahko Komisija po sprejetju obračunov in podpisu letnega poročila o dejavnostih še vedno izvaja revizije in vse potrebne dodatne finančne popravke.

Podrobna navodila in smernice za službe ter pregled kakovosti, ki ga izvajajo osrednje službe, zagotavljajo, da so informacije in podatki v letnih poročilih o dejavnostih ustrezen in zanesljiv vir za oceno razpona tveganja za proračun EU v letnem poročilu o upravljanju in smotrnosti izvrševanja. Poleg tega se za letno poročilo o upravljanju in smotrnosti izvrševanja uporablja strog postopek priprave in odločanja, pri katerem osrednje službe prejmejo podrobne usmeritve glede njegove vsebine in strukture od Internega upravnega odbora, ki je vrh strukture Komisije za upravljanje podjetij.

POVZETEK

V. Komisija ugotavlja, da je njena ocena stopnje napake (ključni kazalnik smotrnosti), razkrite v letnih poročilih o dejavnostih GD REGIO in GD EMPL za leti 2019 in 2020, izražena kot razpon, ki

vključuje največje tveganje. Čeprav je ta razpon nižji od ocenjene stopnje napake Evropskega računskega sodišča, je v zadnjih dveh letih v intervalu, ki ga je sodišče izračunalo za izjavo o zanesljivosti.

Komisija je zato prepričana, da ključni kazalnik smotrnosti in njegova največja vrednost, objavljena v letnem poročilu o dejavnostih, odražata razumno in pošteno oceno stopenj napak za vsak program in kumulativno za vse programe na podlagi vseh informacij, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih (glej odgovore Komisije na odstavka 51 in 85).

VI. Regulativni okvir za obdobje 2014–2020 dejansko izrecno ločuje vprašanja zakonitosti in pravilnosti od sprejetja obračunov. Zato mora Komisija ob revizijskem mnenju brez pridržka sprejeti obračune, ne glede na stanje zakonitosti in pravilnosti povezanih odhodkov. Po sprejetju obračunov Komisija nadaljuje delo v zvezi z vsemi nerešenimi vprašanji glede zakonitosti in pravilnosti, pri čemer v celoti spoštuje regulativne pogoje. Plačilo razlike (če je pozitivna) lahko vedno prekine ali, kar je pogostejše, takoj izvede nalog za izterjavo in začne postopek finančnega popravka, na primer na podlagi preverjanj pravilnosti. Ti nadaljnji koraki po sprejetju obračuna po njenem mnenju ustrezno ščitijo proračun EU (glej odgovor Komisije na odstavek 77).

Komisija ugotavlja, da mora v obdobju 2021–2027 v skladu z Uredbo predložene obračune zavriniti, če preostale napake presegajo 2 %.

VII. Komisija si prizadeva vzpostaviti ravnovesje med svojimi cilji (zagotovilo), sredstvi (razpoložljivimi viri in časom), ki jih ima na voljo za njihovo doseganje, in številom svežnjev zagotovil/programov, ki jih je treba pregledati.

Poudarja uporabnost dokumentacijskih pregledov, ki jih vsako leto izvaja za vsak program.

Ta pristop je zlasti učinkovit pri programih, za katere je bilo ugotovljeno, da vsako leto poročajo o zanesljivih nizkih stopnjah napak. Dokumentacijski pregledi na podlagi temeljite ocene kakovosti in popolnosti informacij iz svežnjev zagotovil ter kumulativnih izkušenj Komisije z revizijskimi organi in programi omogočajo doseganje določene ravni zagotovila za vse operativne programe. Po potrebi se dopolnijo z zbiranjem informacij in v nekaterih primerih poglobljenim pregledom delovnih dokumentov. Omogočajo tudi opredelitev tveganj v zvezi z nadaljnjo ponovno izvedbo revizij na kraju samem (glej odgovore Komisije na odstavke 25, 26 in 30).

VIII. Kot je navedeno v revizijski strategiji Komisije, se revizijsko delo osredotoča na tiste revizijske organe, na katere se Komisija še ni mogla ustrezno zanašati, za katere je bil do zdaj opravljen omejen pregled ali za katere so se pojavila nova tveganja. Poleg tega je v daljšem časovnem obdobju potrebna določena revizijska pokritost tudi z drugimi revizijskimi organi.

Novi direktorat za skupno revizijo za kohezijo bo zagotovil ustrezno dokumentiranje postopka oblikovanja svojih prihodnjih revizijskih načrtov.

IX. Kadar Komisija pri revizijah skladnosti odkrije dodatne napake pri ponovni izvedbi vzorčenja, sistematično oceni, ali se takšne napake lahko ponovno pojavijo v preostalem vzorcu revizijskega organa, in po potrebi zahteva dodatno revizijsko delo. Med izvajanjem te ocene in morebitnih povezanih preverjanjih se pri skupni stopnji preostale napake, o kateri se poroča v letnih poročilih o dejavnostih kot delu ključnega kazalnika smotrnosti, upošteva ta negotovost v razkritej največjem tveganju.

X. Komisija je prepričana, da ključni kazalnik smotrnosti in njegova najvišja vrednost, objavljena v letnem poročilu o dejavnostih, odražata razumno in pošteno oceno stopenj napak za vsak program in kumulativno za vse programe na podlagi vseh informacij, ki so bile na voljo v času podpisa letnega poročila o dejavnostih.

XI. Prva alineja – Komisija ne sprejema tega priporočila, naj predlaga zakonodajne spremembe v zvezi z zadržanjem plačil.

Meni, da novi pogoj iz uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027 že krepi zaščito proračuna EU (glej odgovor Komisije na priporočilo 1).

Druga alineja – Komisija delno sprejema to priporočilo.

V skladu s svojimi cilji direktorat za skupno revizijo za kohezijo trenutno dodatno krepi postopek dokumentiranja in pregleda opravljenega dela (glej odgovor Komisije na priporočilo 2).

Tretja alineja – Komisija delno sprejema to priporočilo.

Komisija bo v letnem poročilu o dejavnostih še naprej pojasnjevala, kako se oblikujejo pridržki za programe ali dele programov, podobno kot je to storila v letnem poročilu za leto 2020, v katerem je navedla podrobnejše informacije (glej odgovor Komisije na priporočilo 3).

Četrta alineja – Komisija delno sprejema to priporočilo.

Interni upravni odbor na vrhu strukture Komisije za upravljanje podjetij nadzoruje pripravo letnega poročila o upravljanju in smotnosti izvrševanja in je zato ustrezen organ za zagotavljanje okrepljenih smernic o vsebini poročila (glej odgovor Komisije na priporočilo 4).

UVOD

07 Komisija se strinja, da preverjanja upravljanja pomenijo prvo obrambno linijo pred napakami ter bi morala biti učinkovitejša pri preprečevanju in odkrivanju napak na prvi stopnji. GD REGIO in GD EMPL vsako leto v svojih letnih poročilih o dejavnostih poročata, da velik delež sistemov upravljanja in kontrole deluje in ne povzroča visokih stopenj napak (89 % oziroma 82 % programov za GD REGIO oziroma GD EMPL v letnih poročilih o dejavnostih za leto 2020). Tudi Evropsko računsko sodišče pri svojih vsakoletnih revizijah vzorcev operacij za številne programe, ki so poročali o nizkih stopnjah napak (pod 1 %), ne odkrije nobene napake.

10. V praksi revizijska dejavnost Komisije v okviru letnega kontrolnega cikla vključuje pregled poročil o nacionalnih revizijah sistemov, temeljito dokumentacijsko oceno vseh letnih poročil o kontroli (del svežnjev zagotovil), zbiranje informacij in revizije na kraju samem. To Komisiji omogoča, da do naslednjega letnega poročila o dejavnostih potrdi sporočene stopnje napak za večino programov, razen če se revizije še izvajajo.

Poleg tega ima Komisija v skladu z uredbo o skupnih določbah možnost, da izvede revizije v okviru večletnega okvira v treh letih po letu, v katerem so bili odhodki vključeni v letne računovodske izkaze.

11. Uredba (člen 139(1)) določa, da Komisija pregleda dokumente, ki jih predložijo države članice (sveženj zagotovil, vključno z obračunom). Sprejetje obračunov temelji na revizijskem mnenju brez pridržka o obračunih, ki ga je revizijski organ predložil v svežnju zagotovil, razen če ima Komisija na voljo specifične dokaze, da je revizijsko mnenje o obračunih nezanesljivo (člen 139(2) uredbe o skupnih določbah).

Skupni odgovor Komisije na odstavka 12 in 13:

Dokumentacijske preglede Komisije lahko dopolnjujejo tudi zbiranja informacij, da se pojasnijo dvomi, izraženi med dokumentacijskim pregledom letnega poročila o kontroli in revizijskega mnenja. Med takšnimi zbiranji informacij je bila v nekaterih primerih postopno uvedena omejena ponovna izvedba nekaterih operacij, da bi se pridobilo dodatno zagotovilo o zanesljivosti sporočenih napak. To

ne posega v ugotovljena tveganja, ki se upoštevajo pri oceni tveganja Komisije in lahko privedejo do formalnih revizij skladnosti s ponovno izvedbo vzorčenja operacij.

Revizije skladnosti lahko vključujejo tudi ponovno izvedbo revizij sistema, kadar se pojavijo posebni dvomi. Metodologija Komisije za revizije skladnosti se je sčasoma razvila tudi tako, da poleg možnosti tradicionalne ponovne izvedbe na kraju samem vključuje tudi (še pred omejitvami potovanj zaradi krize zaradi COVID-19) ponovno izvedbo dokumentacijskih revizij operacij.

14. V skladu s priporočilom Evropskega računskega sodišča št. 4 iz njegovega letnega poročila za leto 2017 je ključni kazalnik smotrnosti Komisije v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo glavna stopnja napake, navedena v letnem poročilu o dejavnostih, ki temelji na računovodskih izkazih, za katere je revizijski cikel Komisije v veliki meri zaključen, pri čemer se ne upoštevajo predplačila finančnim instrumentom.

Komisija v letnih poročilih o dejavnostih in letnem poročilu o upravljanju in smotrnosti izvrševanja razkrije tudi tveganje ob plačilu in tveganje ob zaključku za ustrezne odhodke skladov in izvajalskih generalnih direktorats, na podlagi skupnih stopenj preostale napake, vzpostavljenih na ravni operativnih programov. Komisija v letnem poročilu o upravljanju in smotrnosti izvrševanja razkriva tudi tveganja ob plačilu za tri sklade skupaj (glej letno poročilo o upravljanju in smotrnosti izvrševanja za leto 2020, zvezek III, Priloga 5, stran 190), da bi obravnavala posebno priporočilo št. 4 iz letnega poročila Evropskega računskega sodišča za leto 2017.

15. Komisija se strinja, da se dodatne napake ne odkrijejo vsako leto in zato niso sporočene v številnih svežnjih zagotovil, ki jih predložijo revizijski organi. Vendar zanesljivost revizijskih organov ocenjuje ne le na podlagi ponovno izračunanih stopenj napak (na katere lahko vplivajo posamezne napake s pomembnim statističnim učinkom), ampak tudi na podlagi številnih meril, ki, če niso zadovoljivo ocenjena, kažejo na prisotnost sistemskih slabosti v njihovem delu in sistemih kontrole (glej tudi odgovor Komisije na odstavka 6.14 in 6.15 letnega poročila Evropskega računskega sodišča za leto 2018). Poleg tega Komisija in Evropsko računsko sodišče ugotavljata, da obstajajo tudi svežnji zagotovil, za katere pri ponovni izvedbi vzorčenja revizij ni bila odkrita nobena dodatna napaka. Zato Komisija ugotavlja, da se stanje razlikuje od programa do programa in iz leta v leto, odvisno od zapletenosti obravnavanih vprašanj, ter v letnih poročilih o dejavnostih poroča o zanesljivosti dela, ki so ga opravili revizijski organi (glej stran 41 oziroma 47 letnega poročila o dejavnostih GD REGIO oziroma GD EMPL za leto 2020).

UGOTOVITVE

21. Regulativni okvir za obdobje 2014–2020 (zlasti člen 139(5) uredbe o skupnih določbah) izrecno ločuje vprašanja zakonitosti in pravilnosti od sprejetja obračuna. Zato mora Komisija sprejeti računovodske izkaze programov, tj. popolnost, točnost in verodostojnost računovodskih informacij, predstavljenih v računovodskih izkazih, tudi ob prisotnosti ugotovljenih pomembnih nepravilnih odhodkov. Komisija ugotavlja, da Evropsko računsko sodišče pripravlja tudi ločena mnenja o zanesljivosti računovodskih izkazov EU ter o zakonitosti in pravilnosti povezanih transakcij.

Sprejetje računovodskih izkazov programov s strani Komisije lahko privede do plačila razlike (če je pozitivna) ali, kar je pogostejše, do naloga za izterjavo zaradi sistema visokih predplačil. Komisija lahko še vedno prekine plačilo razlike potrjenih obračunov (če so izpolnjeni pogoji iz člena 83 uredbe o skupnih določbah) in/ali začne postopek finančnega popravka v skladu s členoma 144 in 145 uredbe o skupnih določbah. Zato se delo Komisije po sprejetju obračunov nadaljuje v zvezi z vsemi nerešenimi vprašanji pravilnosti zakonitosti, Komisija pa mora v skladu z regulativnim okvirom izvajati korektivne ukrepe, kadar se ugotovijo nepravilnosti. Komisija meni, da ti nadaljnji ukrepi kljub sprostivni 10-odstotnega zadržanega zneska varujejo proračun EU.

Opozoriti je treba tudi, da lahko Komisija v primeru, da sprejetje obračuna privede do izterjave razlike (zaradi predhodnega financiranja, ki presega odhodke, potrjene v računovodskih izkazih), nemudoma nadaljuje z nalogom za izterjavo takih zneskov, ne da bi čakala na zaključek nadaljnjih postopkov v zvezi z vprašanji zakonitosti in pravilnosti. V takih primerih so finančni interesi EU zaradi te takojšnje izterjave boljše zaščiteni.

Okvir 1 – Sprejetje obračuna s pomembno stopnjo napak

V primeru, ki ga je navedlo Evropsko računsko sodišče, je revizijsko mnenje s pridržkom o svežnju zagotovil za obdobje 2017–2018, ki ga je izdal revizijski organ, vsebovalo pridržek glede vseh treh elementov mnenja (računovodski izkazi, zakonitost/pravilnost ter sistem upravljanja in kontrole) zaradi visoke skupne stopnje preostale napake (8,54 %).

Komisija je revizijskemu organu pojasnila, da bi moral v skladu s pravnimi določbami (člen 127(5), točka a, ter člen 139(2) in (5) uredbe o skupnih določbah) izraziti svoje mnenje o obračunih le v zvezi z njihovo popolnostjo, natančnostjo in verodostojnostjo. Zakonitost in pravilnost odhodkov v računovodskih izkazih (izražena s pomočjo skupne stopnje preostale napake) sta obravnavani v okviru drugih elementov revizijskega mnenja.

Komisija je po pregledu svežnja zagotovil sprejela obračun (ker so bili izpolnjeni ustrezni pravni pogoji), izdala nalog za izterjavo na podlagi izračuna razlike in začela zahtevani postopek finančnega popravka.

22. Pravne določbe (člena 99 in 102 Uredbe (EU) 2021/1060 (uredbe o skupnih določbah) za obdobje 2021–2027) zavezujejo Komisijo, da do 31. maja državam članicam sporoči, ali sprejema obračune, predložene do 15. februarja istega leta, ali ne.

Zaradi te časovne omejitve Komisija ne more dokončati svoje ocene zanesljivosti sporočenih stopenj napak, zlasti kadar mora izvajati revizije na kraju samem. Zato pravni okvir (člen 70(2) uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027) določa časovni okvir treh koledarskih let po sprejetju obračunov, v katerem so lahko zadevni odhodki predmet revizij Komisije. Poleg tega se popravni ukrepi lahko uvedejo kadar koli po sprejetju obračunov in sprostivni zadržanja plačil (glej odgovor Komisije na odstavek 21).

Skupni odgovor Komisije na odstavka 25 in 26:

Dokumentacijski pregled 100 % prejetih letnih poročil o kontroli in revizijskih mnenj, ki ga je opravila Komisija, temelji na informacijah iz svežnja zagotovil, pri čemer upošteva kumulativno znanje in predhodno revizijsko delo, opravljeno v zvezi z zadevnim revizijskim organom in operativnim programom (vključno z revizijami Komisije, revizijami Evropskega računskega sodišča in poročili o nacionalnih revizijah sistemov).

Vključuje tudi komunikacijo z revizijskimi organi programov, da se pojasnijo informacije iz letnih poročil o kontroli, ki jo po možnosti dopolnjujejo zbiranja informacij zaradi dodatnega pregleda informacij pri revizijskem organu. Zato lahko ta postopek vključuje pregled nekaterih delovnih dokumentov revizijskega organa in ponovno izvedbo pregleda dokumentacije v okviru nekaterih elementov revizij operacij. Čeprav se metodologija Komisije za dokumentacijske preglede in zbiranja informacij do leta 2020 ni izrecno nanašala na ocenjevanje ali preverjanje pravilnosti posameznih operacij ali postavk odhodkov, je bila taka ocena/preverjanje v mnogih primerih v praksi že opravljena.

Dokumentacijski pregled omogoča preverjanje metodologije vzorčenja in prilagoditev sporočenih stopenj napak, ne glede na vir napake (količinska opredelitev napak, napoved odkritih napak, stopnja sporočenih popravkov, obravnava nekaterih napak itd.). Vse take ugotovljene težave in združene ugotovitve Komisiji omogočajo, da po potrebi ponovno izračuna natančnejšo stopnjo napake, kot je

bila sporočena. To se v številnih programih izvaja vsako leto. GD REGIO je na primer za svežnje zagotovil, prejetih v letu 2020, lahko na podlagi združenih informacij iz lastnih revizij in razširjenega dokumentacijskega pregleda svežnje zagotovil ponovno izračunal sporočeno preostalo tveganje za 19 programov (glej stran 47 in opombo 104 letnega poročila o dejavnostih GD REGIO). Ta dokumentacijski pregled stopenj preostalih napak, o katerih se poroča, je tako privedel do ponovnega izračuna povprečne stopnje napake na 2,1 % namesto 1,2 %, ki so jo sporočili organi, pristojni za programe ESRR/Kohezijskega sklada.

Dokumentacijski pregled pa ni zasnovan tako, da bi se pregledala vsa osnovna spremna dokumentacija in da bi se v celoti ocenila pravilnost odhodkov. Ne glede na dodatne ukrepe, ki jih je sprejela Komisija, ker se zaveda te značilne omejitve dokumentacijskega pregleda, na primer zbiranj informacij, Komisija ta pregled dopolnjuje z nadaljnjim revizijskim delom, osredotočenim na preizkušanje podatkov na ravni operacij in postavk odhodkov za vzorec svežnje zagotovil, izbranih predvsem na podlagi ocene tveganja.

27. Komisija v zvezi z vsebino svojega kontrolnega seznama za oceno približno 800 poročil o reviziji nacionalnih sistemov, ki jih vsako leto prejme, meni, da so vprašanja na njenem kontrolnem seznamu specifična in usmerjena v kvalitativno oceno pomembnih elementov poročil, kot so obseg kontrolnega preskušanja, skladnost med ugotovljenimi vprašanji in sklepi, ustreznost predlaganih priporočil, nadaljnje ukrepanje itd.

Komisija je na podlagi prejšnjih razprav z Evropskim računskim sodiščem o tej ugotovitvi ta kontrolni seznam nedavno dodatno posodobila ter dodala dodatna navodila za revizorje v zvezi z oceno, ki jo je treba izvesti, in informacijami, ki jih je treba razkriti, da bi v celoti upravičila odgovore „da/ne“, pri čemer je upravno breme ohranila na sorazmerni ravni.

28. Komisija potrdi skupne stopnje preostale napake v letnem poročilu o dejavnostih na podlagi vseh informacij, ki so bile takrat na voljo v okviru opravljenega dokumentacijskega revizijskega dela in/ali revizijskega dela na kraju samem. Pričakuje se, da se skupne stopnje preostale napake lahko prilagodijo na podlagi revizij skladnosti, zlasti če je Komisija med dokumentacijskim pregledom ugotovila pomembna tveganja, povezana z delom revizijskega organa in zanesljivostjo sporočenih stopenj napak, ter se odločila, da bo izvedla nadaljnje revizijsko delo na kraju samem, da bi obravnavala ta tveganja.

30. Komisija mora vzpostaviti ravnovesje med cilji (zagotovilo), sredstvi za njihovo uresničitev (razpoložljivi viri in čas) ter številom svežnje zagotovil/programov, ki jih je treba pregledati (več kot 300 svežnje zagotovil, ki zajemajo 418 programov). Ti dokumentacijski pregledi so prvi korak revizijskega procesa; zajemajo 100 % svežnje zagotovil, ki jih predložijo države članice. Na podlagi pridobljenih izkušenj Komisije o revizijskih organih in programih ter prejšnjih rezultatih revizij zagotavljajo določeno stopnjo zagotovila za vse operativne programe in njihove odhodke. Obravnavajo lahko tudi nekatera vprašanja pravilnosti in zakonitosti (glej tudi odgovor Komisije na odstavka 25 in 26).

Kadar program vsako leto poroča o nizki stopnji napake in Komisija ali Evropsko računsko sodišče nista odkrila dodatnih napak, je z dokumentacijskim pregledom mogoče tudi pridobiti zadostno zagotovilo, da je nizka sporočena stopnja napake spet zanesljiva v naslednjem letu, ki se ocenjuje.

To je ponazorjeno v primeru največjega programa ESRR/Kohezijskega sklada, pri katerem Evropsko računsko sodišče v zadnjih dveh letih v okviru ponovne izvedbe ni poročalo o nobeni napaki. Za tak program zadostuje dokumentacijski pregled letnega poročila o kontroli, ponavljanje ponovne izvedbe s strani Komisije vsako leto pa ne bi pomenilo učinkovite uporabe revizijskih virov.

33. Nedoslednosti, ki jih je ugotovilo Evropsko računsko sodišče pri uporabi metodologije za oceno tveganja (pripisovanje točk za posebna tveganja), niso imele škodljivih posledic za splošne rezultate

ocene tveganja, ki jo je izvedla Komisija. Po simulaciji ocen tveganja z uporabo pravnega razpona vrednosti je Komisija ugotovila, da se skupna ocena tveganja za posamezne revizijske organe ne bi bistveno spremenila, sklepi glede revizijskega načrta pa bi ostali enaki. Vendar je bila ta ugotovitev Evropskega računskega sodišča obravnavana in dejansko je bil v letu 2020 okrepljen pregled kakovosti ocene tveganja, vključno s skrbnim preverjanjem dodelitve pravih točk v vseh primerih.

Skupni odgovor Komisije na odstavka 34 in 35:

Vsaka ocena tveganja je predhodna ocena verjetnosti in učinka morebitnih tveganj na podlagi strokovne presoje in vseh informacij, ki so takrat na voljo.

Ocena tveganja, ki jo je Komisija izvedla za revizijske organe, ne zajema le stopenj napak, ampak tudi kakovost dela revizijskega organa na drugih področjih, vključno z revizijami sistemov in računovodskih izkazov. Upoštevajo se tudi dejavniki, povezani na primer s položajem revizijskega organa v sistemih upravljanja in kontrole ter njegovo upravno usposobljenostjo.

Zato revizija stopenj napak po revizijah skladnosti ne spremeni nujno sklepov ocene tveganja. Komisija meni, da so rezultati njenih revizij skladnosti na splošno potrdili sklepe njene ocene tveganja.

36. Ocena tveganja usmerja pripravo revizijskega načrta, vendar ni edino in izključno merilo, ki ga je treba upoštevati pri njegovi pripravi. Komisija je na primer v svoj revizijski načrt za leto 2019 vključila en revizijski organ z nizkim tveganjem zaradi visokih zneskov, prijavljenih Komisiji, kar je v celoti utemeljilo to vključitev.

Kot je navedeno v revizijski strategiji Komisije, se revizijsko delo osredotoča na tiste revizijske organe, na katere se Komisija še ni mogla ustrezno zanašati, za katere je bil do zdaj opravljen omejen pregled ali za katere so se pojavila nova tveganja.

Vendar je treba v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi in prejšnjimi priporočili Evropskega računskega sodišča določeno raven revizijskega dela opraviti tudi za druge revizijske organe, kar bo sčasoma zagotovilo pokritost glavnih revizijskih organov. Čeprav je element tveganja glavni dejavnik za določitev obsega revizijskega dela, Komisija upošteva tudi element pokritosti. To je veljalo zlasti za GD EMPL v letu 2019, ko se je odločil, da bo sčasoma povečal pokritost z revizijskimi organi ESS.

Komisija bo dodatno okrepila dokumentiranje svojega postopka odločanja za pripravo revizijskega načrta, da bi zagotovila jasno razkritje in pojasnitev povezav z rezultati ocene tveganja in drugimi obravnavanimi merili.

38. Komisija v zvezi z dvema primeroma, ki ju je izpostavilo Evropsko računsko sodišče, ugotavlja, da ima v enem primeru omejen finančni vpliv na preostalo tveganje, kot ga je ponovno izračunala, in da bo v drugem primeru morda potrebna nadaljnja ocena, kot je pojasnila v svojih odgovorih na odstavka 39 in 40.

39. Komisija se strinja, da sporazum o dodelitvi sredstev za projekt vsebuje nejasne pogoje za veljavno možnost poenostavljenega obračunavanja stroškov (tj. sklici na pravno podlago, ki ne ustreza navedenemu odstotku pavšalne stopnje) in vsebuje sklice na člen 68, točka (b), uredbe o skupnih določbah. Na podlagi tega bi bilo treba upravičencu izplačati pavšalno stopnjo 15 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje namesto 25 % veljavnih neposrednih stroškov (to je shema, ki jo je organ upravljanja nameraval ponovno uporabiti iz programa Obzorje 2020 za raziskovalne in razvojne projekte). Revizija Komisije bi morala to neskladje ugotoviti.

Vendar ima ta razlika pri projektu manjši vpliv na stopnjo napake v programu, saj je Komisija pri reviziji ugotovila resno nepravilnost v zvezi s tem programom z veliko bolj pomembnim učinkom (zvišanje stopnje napake precej nad 2 %, glej opis zadeve v okviru 2).

40. V drugem primeru, ki ga je izpostavilo Evropsko računsko sodišče, Komisija potrjuje, da v času revizije ni analizirala skupinskih sporazumov in sporazumov o poslovanju, saj je bila koda NACE upravičenca 93.293 (drugje nerazvrščene dejavnosti za prosti čas in ne prevoz, za katerega velja državna pomoč). Če pa podjetje opravlja več dejavnosti, se regionalna pomoč lahko dodeli za gospodarske dejavnosti, ki niso izključene s členom 13 uredbe o splošnih skupinskih izjemah, če so dejavnosti jasno ločene. Prav tako se lahko izključi prednost na tej ravni, če izvajalci dejavnosti plačujejo tržno ceno za pravico do upravljanja ladij. Zato na tej stopnji ni mogoče sklepati, da je pomoč koristila prevoznim dejavnostim, ki so jo opravljali izvajalci, zato tudi ni bila upravičena na podlagi pravil o državni pomoči.

Komisija bo v sodelovanju z nacionalnimi organi dokončala zahtevano oceno, da bi ugotovila upravičenost odhodkov.

41. Komisija ugotavlja, da se lahko generalni direktorat v primeru skupne stopnje napake, sporočene za program, ki se financira iz več skladov, odloči za uporabo skupne stopnje napake ali pa stopnje napake, specifične za sklad, če je na voljo (kot je v tem primeru storil GD EMPL). Ker so rezultati revizije skladnosti GD REGIO vplivali le na ESRR, je GD EMPL menil, da ni razloga za spremembo sporočene stopnje napake ESS.

Ustanovitev direktorata za skupno revizijo za kohezijo bo pomagala uskladiti pristop obeh generalnih direktorotov v takih primerih (skupna stopnja napake se bo uporabila za oba generalna direktorata v primeru skupnega vzorca).

Okvir 2 – Revizija skladnosti – skupni vzorec štirih operativnih programov, ki zajemajo ESRR in ESS

V primeru, ki ga je predstavilo Evropsko računsko sodišče, je revizijski organ dejansko uporabil stratificiran statistični vzorec za dva programa ESRR in dva programa ESS. Revizijski organ bi lahko s stratifikacijo poročal o reprezentativni stopnji po skladih in na splošno za vse štiri programe.

Pri reviziji Komisije (GD REGIO) je bila ugotovljena nepravilnost pri ESRR v zvezi z železniško infrastrukturo, ki pomembno vpliva na stratum ESRR in s tem tudi na skupno stopnjo napake (povečanje stopnje preostale napake precej nad 2 %). Glede na to, da posamezna ugotovitev za ESRR v smislu zagotovila ni bila relevantna za ESS, je GD EMPL menil, da je ustrezneje uporabiti stopnjo napake ESS, GD REGIO pa je ponovno izračunal skupno stopnjo napake, ki jo je uporabil revizijski organ.

Kot je navedeno v odstavku 41, bo pristop popolnoma usklajen v prihodnjih letnih poročilih o dejavnostih.

43. Komisija se strinja, da bi bilo treba ob ohranjanju sorazmernosti upravnih postopkov izboljšati revizijsko dokumentacijo za nekatere dokumente, in bo zagotovila, da vsi revizorji upoštevajo veljavne zahteve.

45. Na splošno organi držav članic na podlagi izmenjave argumentov v razčiščevalnih postopkih izvedejo popravke, ki jih je Komisija priporočila v svojih revizijskih poročilih, da bi lahko izkoristili možnost iz uredbe o skupnih določbah za ponovno uporabo skladov za druge upravičene projekte (člen 145(5) uredbe o skupnih določbah).

V nasprotnem primeru mora Komisija v skladu z Uredbo začeti postopek finančnega popravka in z državo članico opraviti nov razčiščevalni postopek v zvezi z zahtevanimi individualnimi ali ekstrapoliranimi popravki (členi 85, 144 in 145 uredbe o skupnih določbah). Sklep Komisije o finančnem popravku zmanjšuje dodeljena programska sredstva.

46. Komisija mora v skladu s členom 75(2a) uredbe o skupnih določbah dokončati svoje revizijsko poročilo v treh mesecih na podlagi informacij, ki so na voljo revizorjem v tej fazi, tudi če država članica ne sprejme ugotovitev Komisije.

V primeru trajnega nesoglasja mora Komisija v fazi nadaljnjega ukrepanja oceniti vse dodatne informacije ali nova dejstva, ki jih je država članica predložila v odgovor na končno revizijsko poročilo, saj ima Komisija obveznost lojalnega sodelovanja z državami članicami, kot je opozorilo Evropsko sodišče v številnih sodbah o postopkih Komisije v zvezi s finančnimi popravki. To lahko zahteva dodatna notranja posvetovanja s pristojnimi generalnimi direktorati.

Enako velja za nadaljnje ukrepanje Komisije v zvezi z rezultati revizij Evropskega računskega sodišča, kadar države članice v tem postopku zagotovijo dodatne dokaze.

Okvir 3 – Končne stopnje napak niso dokončne

Ugotovitev, ki jo je Evropsko računsko sodišče opisalo v okviru 3, se nanaša na neupravičeno neposredno dodelitev projekta, ki jo je Komisija na podlagi dodatnih informacij nacionalnih organov v nadaljnji fazi revizije ponovno ocenila kot sistemsko in naključno napako. Te informacije so pojasnile, da bi bil po pristopu organa upravljanja vsak tak projekt (tj. projekt, razvrščen kot pilotni projekt, financiran v okviru tehnične pomoči) dodeljen neposredno, kar po mnenju Komisije odraža sistemsko vprašanje pri delu organa upravljanja. Poleg tega so organi upravljanja in revizijski organi potrdili, da je bil Komisiji doslej prijavljen samo en tak projekt. Komisija je zato ponovno ocenila ugotovitev kot sistemsko in ne naključno napako.

Nacionalni organi so to sistemsko napako v zadevni revizijski populaciji razmejili in se dogovorili, da bodo v naslednjem zahtevku za plačilo uporabili 100-odstotno stopnjo popravka in ustavili nepravilno prakso. Zato je Komisija ponovno izračunala stopnje napak, pri čemer je upoštevala to razmejeno sistemsko napako v skladu s smernicami Komisije o vzorčenju in obravnavi napak, ki odraža tudi načelo sorazmernosti iz Pogodbe in uredbe o skupnih določbah (člen 85 uredbe o skupnih določbah).

Komisija zato trdi, da je pravilno in sorazmerno, da se ta napaka ne ekstrapolira na celoten odhodek, prijavljen za program, in da je bilo treba skupno stopnjo preostale napake, kot je predstavljena v njenem končnem revizijskem poročilu, ustrezno popraviti.

47. Komisija priznava, da so postopki finančnih popravkov dolgotrajni in zapleteni zaradi razlogov, ki jih je razložilo Evropsko računsko sodišče, in obveznosti Komisije, da v vseh fazah postopka finančnega popravka upošteva vse dodatne informacije, ki jih zagotovi država članica v skladu z načeli sorazmernosti in lojalnega sodelovanja z državami članicami. Države članice prav tako ne predložijo vedno vseh zahtevanih dokazov v določenih rokih ali hkrati, kar dodatno otežuje postopek.

Komisija v letnem poročilu o dejavnostih navaja stanje napredka različnih zahtevanih postopkov finančnih popravkov za prejšnja obračunska leta (glej letno poročilo o dejavnostih GD REGIO za leto 2020, str. 50 in 51).

49. Komisija mora spoštovati stroga merila, ki jih je sozakonodajalec v uredbi o skupnih določbah določil za neto finančne popravke, in upoštevati vse ustrezne razčiščevalne postopke v skladu s pravnimi obveznostmi in mednarodnimi revizijskimi standardi, preden lahko uporabi finančne popravke, vključno z neto popravki. Komisija zato ne more potrditi, ali bi morali biti zahtevani dodatni finančni popravki neto ali ne, preden zaključi postopek finančnega popravka. To je odvisno od skrbne analize in končne potrditve resne pomanjkljivosti, kot je opredeljena v uredbi, ob upoštevanju vseh dodatnih informacij, ki jih država članica zagotovi med postopkom finančnega popravka, vključno o sprejetih ukrepih, ter uporabe pogojev, ki jih je sozakonodajalec določil za neto finančne popravke v skladu s členom 145(7) uredbe o skupnih določbah.

Skupni odgovor Komisije na odstavka 50 in 51:

Komisija ugotavlja, da je njena ocena stopnje napake (ključni kazalnik smotrnosti), razkrite v letnih poročilih o dejavnostih GD REGIO in GD EMPL za leti 2019 in 2020, izražena kot razpon, ki vključuje največje tveganje (glej odstavek 60). Čeprav je ta razpon nižji od ocenjene stopnje napake Evropskega računskega sodišča, je znotraj intervala, ki ga je Računsko sodišče izračunalo za izjavi o zanesljivosti za leti 2019 in 2020.

Komisija je zato prepričana, da njena podrobna ocena, ki temelji na kombinaciji dokumentacijskega revizijskega dela in revizijskega dela na kraju samem ter zajema različne posamezne programe in svežnje zagotovil, odvisno od tveganj, ki so jim pripisana, omogoča določitev razumne in poštene ocene stopenj napak za vsak program in kumulativno za vse programe.

Dodatna pojasnila so navedena v odgovorih Komisije na spodnje odstavke.

51. Objavljene ključne kazalnike smotrnosti potrdi generalni direktor za zadevne odhodke, nastale v letu poročanja. So ocena celotnega tveganja ob plačilu za kohezijske programe skupaj ob njihovem razkritju in ob upoštevanju vseh informacij, ki so takrat na voljo.

53. Komisija ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti revizij in razpoložljivih virov ponovno izvaja revizijsko delo na podlagi vzorca. Vzorce operacij, ki jih je treba ponovno revidirati, izbere na podlagi ugotovljenih tveganj. Kadar je to ustrezno in mogoče, Komisija izbere tudi različne vrste operacij v vzorcu revizijskega organa ali v nekaterih primerih naključno izbere del vzorca znotraj vzorca, ki ga je revidiral revizijski organ.

Vendar zaradi strukture vzorca revizijskega organa ni vedno mogoče zajeti vseh vrst operacij: velikost vzorcev Komisije bi se znatno povečala, zahtevano revizijsko delo pa ne bi bilo obvladljivo.

Komisija tudi poudarja, da je vsako leto le nekaj primerov, v katerih revizijski organi združijo več programov v skupnem vzorcu.

55. Kadar Komisija odkrije dodatne napake v ponovno opravljenem vzorcu, se v okviru revizijskih postopkov še naprej sistematično ocenjuje, ali se lahko takšne napake ponovno pojavijo v preostalem vzorcu

revizijskega organa. To se izvede z dokumentacijsko analizo, ki jo opravi Komisija, ali, pogosteje, z dodatnim revizijskim delom, ki ga Komisija zahteva od revizijskega organa, na podlagi skupnega razumevanja, za kakšno težavo je šlo in zakaj bi moral revizijski organ preveriti svoje prejšnje revizijsko delo. Tako Komisija sistematično sprejema ukrepe, s katerimi zagotovi, da se nadaljnje podobne napake, ki so verjetno prisotne v preostalem vzorcu revizijskega organa, dodatno preiščejo v okviru njene ocene ali s strani revizijskega organa (glej tudi odgovor Komisije na odstavek 56). Meni torej, da s svojim pristopom lahko da razumno zagotovilo, da v preostalem delu vzorca revizijskega organa ne bodo ostale neodkrite pomembne napake.

56. Namen revizij skladnosti, ki jih izvaja Komisija, je v okviru ponovne izvedbe (ki se zaradi časovnih omejitev in omejitev sredstev nujno izvede na podlagi vzorca; glej odgovor Komisije na odstavek 30) pridobiti razumno zagotovilo, da so stopnje napak, o katerih poroča revizijski organ, zanesljive ali niso bistveno napačno navedene. Pristop Komisije za pridobitev takšnega razumnega zagotovila vključuje elemente za obravnavanje tveganja pri odkrivanju (kot je analiza tveganja), vendar takega tveganja pri odkrivanju ne more zmanjšati na nič, kar prav tako ne bi bilo stroškovno učinkovito, zlasti v primerih, ko takšno tveganje ni ocenjeno kot pomembno. Kadar obstajajo dvomi, Komisija za izračun ključnega kazalnika smotrnosti uporabi največje tveganje za program (glej odgovor Komisije na odstavek 60).

V zvezi s primeri napak, za katere Komisija meni, da se ne ponavljajo, je Komisija skrbno analizirala naravo in temeljne vzroke vsake take napake, pri čemer je upoštevala značilnosti nerevidiranih

operacij. Na podlagi tega dela je Komisija sklenila, da sta verjetnost in/ali morebiten učinek takšnih napak v preostalem vzorcu revizijskega organa majhna.

Okvir 4 – Revizije skladnosti – dodatne napake so ostale neodkrane in nepopravljene

Komisija je med revizijo skladnosti svežnja zagotovil, ki ga je navedlo Evropsko računsko sodišče, odkrila dodatne napake v treh operacijah in ustrezno popravila stopnje napak. Nacionalni organi so bili tudi pozvani, naj ponovno preverijo preostali del vzorca revizijskega organa, ki ga Komisija ni revidirala zaradi teh treh napak. Po končnem revizijskem poročilu Komisije je država članica izvedla zahtevane dodatne finančne popravke.

Komisija v zvezi z rezultati naknadne revizije Evropskega računskega sodišča za izjavo o zanesljivosti za leto 2018 poudarja, da so bile tri dodatne napake z največjim učinkom povezane s sistemskim vprašanjem, ki ga je Komisija že odkrila med prejšnjo revizijo sistema in za katerega so bili sprejeti popravni ukrepi. Službe Komisije so sprejele tudi nadaljnje ukrepe v zvezi z vsemi preostalimi ugotovitvami Evropskega računskega sodišča, ki jih je sprejela Komisija. Stopnje napak so bile dodatno revidirane, predlagani so bili novi posamezni popravki, nacionalni organi pa so bili pozvani, naj ponovno preverijo preostali del vzorca revizijskega organa, ki ga Evropsko računsko sodišče in Komisija nista revidirala ob upoštevanju teh dodatnih ugotovitev.

Države članice so junija 2021 sporočile rezultate zahtevanih pregledov. Revizorji Komisije so v okviru svojih skrbnih postopkov nadaljnega ukrepanja trenutno v stiku z nacionalnimi organi, da bi pridobili podrobne informacije o opravljenem delu. Začela so se tudi notranja posvetovanja z drugimi službami Komisije, da bi se zagotovila pravilna razlaga in pristop v zvezi z nekaterimi zapletenimi vprašanji državne pomoči.

Kjer je to upravičeno, bodo službe Komisije sprejele nadaljnje ukrepe, vključno z revizijo stopenj napak in/ali uporabo dodatnih korektivnih ukrepov.

58. Komisija poudarja uporabnost dokumentacijskih pregledov, ki jih izvaja za vsak program in sveženj zagotovil v okviru svojega revizijskega pristopa. Ta pristop je zlasti učinkovit in smiseln pri programih, za katere je bilo ugotovljeno, da vsako leto poročajo o zanesljiv nizkih stopnjah napak. Dokumentacijski pregledi se v nekaterih primerih dopolnijo z zbiranjem informacij in poglobljenim pregledom delovnih dokumentov. Omogočajo tudi opredelitev tveganj v zvezi z nadaljnjo ponovno izvedbo revizij na kraju samem (glej odgovore Komisije na odstavke 25, 26 in 30).

Komisija v skladu s tem diferenciranim pristopom meni, da se napake, ugotovljene z revizijami skladnosti v nekaterih programih in državah članicah, nujno pojavljajo tudi v drugih nerevidiranih programih in državah članicah.

Vendar so revizije skladnosti programov ali organov z nižjim tveganjem pokazale tudi, da je v takih primerih včasih mogoče najti dodatne napake. Komisija je zato te informacije upoštevala pri izračunu najvišje stopnje tveganja v letnem poročilu o dejavnostih za zadevne programe.

59. Komisija uvede revizijske postopke za pridobitev razumnega zagotovila, ali so stopnje napak, o katerih je poročalo 122 revizijskih organov v zvezi s 418 programi, sprejemljive ali ne, in ali obstajajo znaki, da bi lahko pomembne stopnje napak ostale na ravni vsakega operativnega programa. Komisija meni, da njen pristop ustreza namenu zagotovila.

Kar zadeva ključni kazalnik smotrnosti v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo, o katerem se poroča na ravni generalnih direktoratskih v letnem poročilu o dejavnostih, Komisija pri njegovem izračunu uporablja konzervativen pristop, ki upošteva vse potrjene stopnje napake na navedeni datum (velika večina primerov) in najvišje zneske napak za revizije, ki so bile v času podpisa v razčiščevalnem postopku. Poleg tega so službe Komisije v zadnjih treh letnih poročilih o dejavnostih objavile največjo vrednost ključnega kazalnika smotrnosti v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo, pri čemer so

upoštevale vse možne negotovosti in nepotrjene informacije ob podpisu letnega poročila o dejavnostih.

Komisija je zato prepričana, da ključni kazalnik smotrnosti in največja vrednost, objavljena v letnem poročilu o dejavnostih, tvorita razumno in pošteno ocena tveganja za proračun za zadevne odhodke v letu na podlagi vseh informacij, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih, in v okviru večletnega programskega obdobja (glej tudi odgovore Komisije na odstavke 50, 51, 55 in 56).

60. Od leta 2019 je tveganje ob plačilu za kohezijo predstavljeno z najnižjo in najvišjo vrednostjo v letnih poročilih o dejavnostih in v letnem poročilu o upravljanju in smotrnosti izvrševanja po skladih, politikah in za celotno Komisijo.

61. Komisija ugotavlja, da bo ustanovitev direktorata za skupno revizijo za kohezijo omogočila dodatno poenotenje in uskladitev pristopa za vse sklade, za katere je odgovorna nova skupna revizijska služba.

Komisija je izrazila svoje mnenje o uporabnosti dokumentacijskih pregledov za postopek dajanja zagotovil (glej odgovor Komisije na odstavke 25, 26, 30 in 58). Komisija se prav tako strinja, da je tveganje pri odkrivanju neločljivo povezano z vsako revizijsko prakso in ga je mogoče do neke mere ublažiti z vzpostavljenimi revizijskimi postopki, vendar ga nikoli ni mogoče v celoti odpraviti.

62. Dejstvo, da je mogoče nekatera merila za upravičenost oceniti le ob zaključku programa, je neločljivo povezano z večletnim okvirom in pravili uredbe o skupnih določbah. Komisija se zaveda teh meril in z njimi povezanih tveganj ter to izraža v svojem pristopu k zaključku programskega obdobja.

V času letnih računovodskih izkazov prijavljeni odhodki ne morejo veljati za potencialno nepravilne glede na merila za upravičenost, ki jih je mogoče oceniti šele pozneje ali ob zaključku. Zato v času določenega letnega poročila o dejavnostih ni mogoče odkriti in poročati o morebitnih nepravilnostih, Komisija pa nima podlage za upoštevanje morebitnih prihodnjih tveganj za svoje letne stopnje napak.

Komisija ponovno poudarja, da so stopnje napak, sporočene v letnem poročilu o dejavnostih, potrjene na podlagi vseh ustreznih informacij, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih (glej Prilogo 5 k letnim poročilom o dejavnostih generalnih direktorats, str. 43 oziroma 58 za GD REGIO oziroma GD EMPL, ter odgovor Komisije na odstavke 28, 56 in 59).

63. Odgovornost generalnega direktorja kot odredbodajalca je zagotoviti, da pomembne stopnje napak ne vplivajo na plačila, izvršena med letom na ravni operativnih programov. V okviru kohezijske politike generalni direktorji zato oblikujejo pridržke na ravni programa ali, da bi upoštevali sorazmernost, na ravni dela zadevnega programa (prednostni ali posredniški organ) za odhodke, plačane v koledarskem letu.

67. Komisija poudarja, da pridržki temeljijo na informacijah, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih, vključno z učinkom prejšnjih pomanjkljivosti ali ocen na najnovejše sporočene stopnje napak in revizijska mnenja. GD EMPL je v letnem poročilu o dejavnostih za leto 2020 na primer jasno navedel, da štirje pridržki temeljijo na pomanjkljivostih ali dvomih glede zanesljivosti stopenj napak, sporočenih v prejšnjih letih, ki niso bili rešeni v času prejema novih svežnjev zagotovil. Zato je izrekel pridržek za te programe kljub pozitivnim rezultatom, ki so jih zadevni revizijski organi sporočili v svežnju zagotovil. Vendar Komisija ob podpisu letnega poročila o dejavnostih razumljivo ne more predvideti rezultatov prihodnjih revizij, ki še niso bile izvedene.

Okvir 5 – GD EMPL – Pridržki so podani, če ni popolnih informacij

Preverjanje zakonitosti in pravilnosti se izvaja do zaključka.

Letno poročilo o dejavnostih daje razumno zagotovilo ob podpisu (vsako leto 30. aprila) za zadevne odhodke v letu poročanja, kot to zahteva finančna uredba. To ne posega v nadaljnje informacije, ki izhajajo zlasti iz nadaljnjih opravljenih revizij.

V posebnem primeru, ki ga je navedlo Evropsko računsko sodišče, službe Komisije ob podpisu letnega poročila o dejavnostih niso izrekle pridržka glede programa, saj zadnja sporočena skupna stopnja preostale napake ni presegla 2 %, Komisija pa ni imela nikakršnih informacij o predhodnih pomanjkljivostih. Naknadna revizija Komisije je odkrila napake, ki jih revizijski organ ni odkril, zaradi česar je skupna stopnja preostale napake presegla 2 %.

Vendar se to ne zgodi vedno in službe Komisije ne morejo vnaprej presoditi, kakšne bi lahko bile dokončne stopnje napak po naknadnih revizijah.

Zato v tem konkretnem primeru, ki ga navaja Evropsko računsko sodišče, pridržek ob podpisu letnega poročila o dejavnostih ne bi bil upravičen. Poleg tega je GD EMPL v naslednjem letnem poročilu o dejavnostih uspešno posodobil skupno stopnjo preostale napake, povezano s tem operativnim programom za obračunsko leto 2017/2018, in sicer na 4,38 %, da bi upošteval rezultate izvedene revizije, po potrditvi izvajanja zahtevanih dodatnih finančnih popravkov pa je bila skupna stopnja preostale napake pozneje ponovno prilagojena na 2 %.

69. Komisarji so obveščeni o pripravi in vsebini letnih poročil o dejavnostih, preden jih podpiše odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil.

71. Pregled kakovosti osnutkov letnih poročil o dejavnostih je skrben in strukturiran proces, ki vključuje obsežne stike med osrednjimi službami in resornimi generalnimi direktorati. Osrednje službe preverijo skladnost z navodili, kakovost zagotovljenih informacij in skladnost ocene z osnovnimi informacijami. Pri pravilnosti informacij o revizijskem delu Službe za notranjo revizijo jih podpirajo druge službe, vključno s Službo za notranjo revizijo.

Sestanki za medsebojne strokovne preglede so organizirani z namenom zagotoviti skladnost pri obravnavi podobnih vprašanj v skupinah generalnih direktorotov.

Medtem ko vsak odredbodajalec na podlagi prenosa ohrani lastništvo in ima zadnjo besedo v svojem letnem poročilu o dejavnostih, so generalni direktorati pozvani, naj preučijo ugotovitve in pripombe, ki izhajajo iz pregleda kakovosti in medsebojnega strokovnega pregleda, da bi izboljšali osnutek letnega poročila o dejavnostih.

73. Komisija v letnem poročilu o upravljanju in smotnosti izvrševanja uporablja tveganja pri plačilih, ki so jih generalni direktorati razkrili v svojih letnih poročilih o dejavnostih, pri katerih je bil opravljen skrben in strukturiran pregled kakovosti (glej odstavek 71). Kot je pojasnjeno v odgovoru Komisije na odstavek 60, je v letnem poročilu o upravljanju in smotnosti izvrševanja razkrita nižja in višja vrednost tveganja ob plačilu sredstev v okviru kohezijske politike, ki ustreza oceni največjega tveganja (najslabši scenarij). Komisija meni, da je ta razpon tveganja ob plačilu najboljša ocena za izražanje izpostavljenosti proračunu EU.

74. Komisija meni, da podrobna navodila in smernice za storitve ter pregled kakovosti, ki ga izvajajo centralne službe, zagotavljajo, da so informacije in podatki v letnih poročilih o dejavnostih ustrezen in zanesljiv vir za letno poročilo o upravljanju in smotnosti izvrševanja.

Letno poročilo o upravljanju in smotnosti izvrševanja je predmet strogega postopka priprave in odločanja: sopokroviteljstva generalnega sekretariata in GD BUDG, posvetovanja med službami in celovitega postopka sprejemanja kolegija, vključno z namenskimi srečanji kabinetov komisarjev.

Poleg tega centralne službe prejmejo podrobne smernice Internega upravnega odbora v zvezi z vsebino in strukturo letnega poročila o upravljanju in smotnosti izvrševanja. To se zgodi v ključnih

trenutkih priprave poročila: na začetku izvajanja in po medsebojnih strokovnih pregledih v okviru letnega poročila o dejavnostih.

Na podlagi zgoraj opisanega postopka (glej tudi odgovore Komisije na odstavka 71 in 73) Komisija meni, da so informacije iz letnega poročila o upravljanju in smotnosti izvrševanja ustrezne in zanesljive.

SKLEPI IN PRIPOROČILA

75. Kot je potrdilo tudi Evropsko računsko sodišče, uredba predvideva, da sta potrjevanje obračuna ter ocena zakonitosti in pravilnosti odhodkov dva različna postopka. Preverjanje stopenj napak temelji na vseh svežnjih zagotovil, zlasti letnih poročilih o kontroli in revizijskih mnenjih revizijskih organov.

76. Komisija je oblikovala sistem zagotovil, da bi generalnim direktorjem omogočila predložitev zagotovila za vsakega od 418 posameznih operativnih programov v skladu z obveznostjo, ki jo imajo kot odredbodajalci na podlagi prenosa pooblastil. Komisija meni, da njen pristop ustreza namenu dajanja zagotovil, pri čemer upošteva potrebno ravnovesje med cilji (zagotovilo), sredstvi za njihovo uresničitev (razpoložljivi viri in čas) ter številom svežnjev zagotovil/programov, ki jih je treba pregledati.

Kar zadeva ključni kazalnik smotnosti v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo, o katerem se poroča na ravni generalnih direktoriatov v letnem poročilu o dejavnostih, Komisija pri njegovem izračunu uporablja konzervativen pristop, ki upošteva vse potrjene stopnje napake na navedeni datum in najvišje zneske napak za revizije, ki so bile v času podpisa v razčiščevalnem postopku. Tako so službe Komisije v zadnjih treh letnih poročilih o dejavnostih objavile največjo vrednost tega ključnega kazalnika smotnosti, pri čemer so upoštevale vse možne negotovosti in nepotrjene informacije ob podpisu letnega poročila o dejavnostih.

Komisija je zato prepričana, da ključni kazalniki smotnosti in največja vrednost, objavljena v letnem poročilu o dejavnostih, tvorijo razumno in pošteno oceno tveganja za proračun za zadevne odhodke v letu na podlagi vseh informacij, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih, in v okviru večletnega programskega obdobja (glej tudi odgovore Komisije na odstavke 50, 51, 55 in 56).

77. Regulativni okvir za obdobje 2014–2020 (zlasti člen 139(5) uredbe o skupnih določbah) dejansko izrecno ločuje vprašanja zakonitosti in pravilnosti od potrditve obračunov. Zato Komisija nima pravne podlage, da ne bi sprejela obračunov zaradi pomembne stopnje preostale napake in/ali nepravilnih odhodkov, ki ostanejo v potrjenih računovodskih izkazih. Vendar po sprejetju obračunov Komisija nadaljuje delo v zvezi z vsemi nerešenimi vprašanji glede zakonitosti in pravilnosti, pri čemer v celoti spoštuje regulativne pogoje. To pomeni, da lahko Komisija lahko še vedno prekine plačilo razlike potrjenega obračuna, če je pozitivna, ali, kar je pogostejše, takoj izvede nalog za izterjavo in nato začne postopek finančnega popravka, na primer na podlagi preverjanj pravilnosti v skladu s členoma 144 in 145 uredbe o skupnih določbah. Komisija meni, da ti nadaljnji koraki poleg postopka sprejemanja obračunov ustrezno ščitijo proračun EU (glej odgovor Komisije na odstavek 77).

Komisija ugotavlja, da mora v obdobju 2021–2027 v skladu z uredbo zavrniti predložene obračune, če preostala napaka v njih presega 2 % (glej odgovor Komisije na priporočilo 1).

Priporočilo 1 – Komisija bi morala predlagati revizijo zakonodaje, da se zagotovi ustrezna zaščita zadržanja plačil pred njihovo sprostitvijo

Komisija ne sprejema tega priporočila.

V uredbi o skupnih določbah za obdobje 2021–2027, ki jo je pred kratkim sprejel sozakonodajalec, je v skladu z novim pogojem, katerega namen je dodatno zaščititi proračun EU, predvideno zadržanje

5 % do sprejetja letnih računovodskih izkazov. Ta pogoj od držav članic zahteva, da izvedejo potrebne popravke za zmanjšanje stopnje preostalih napak v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo odhodkov, vključenih v obračune, na 2 % ali manj, preden se obračuni predložijo Komisiji (glej člen 98(5) uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027). V nasprotnem primeru se obračun ne sprejme in Komisija ne more sprostiti zadržanja plačila. Poleg tega pravna možnost prekinitve plačila razlike, če je pozitivna, in sprostitev 5-odstotnega zadržanja potrjenih obračunov ostaneta (če so izpolnjeni pogoji iz člena 96(1) nove uredbe o skupnih določbah).

Obenem pravni okvir za obdobje 2021–2027 Komisiji še naprej zagotavlja potrebna naknadna pravna orodja za zaščito proračuna EU, kadar se v potrjenih obračunih ugotovijo nepravilnosti (finančni popravki), in spreminja pogoje za neto finančne popravke (glej člen 104(1)(b) uredbe o skupnih določbah za obdobje 2021–2027).

Komisija tudi poudarja, da bi pogojevanje sprejetja obračuna z dokončanjem ocene zakonitosti/pravilnosti, kot je predlagalo Evropsko računsko sodišče, znatno upočasnilo letni računovodski postopek Komisije.

78. Komisija si prizadeva doseči ravnovesje med cilji (zagotovilo), sredstvi za njihovo uresničitev (razpoložljivi viri in čas) ter številom programov, ki jih je treba pregledati (več kot 300 svežnjev zagotovil za 418 programov letno).

Poudarja uporabnost dokumentacijskih pregledov, ki jih vsako leto izvaja za vsak program. Ta pristop je zlasti učinkovit in zadosten pri programih, za katere je bilo ugotovljeno, da vsako leto poročajo o zanesljivih nizkih stopnjah napak. Za take programe ponavljanje ponovne izvedbe s strani Komisije vsako leto ne bi pomenilo učinkovite uporabe revizijskih virov.

Komisija temeljito preuči vsebino vsakega svežnja zagotovil ter oceni kakovost in popolnost predloženih informacij, pri čemer upošteva vse skupne revizijske informacije, ki so na voljo. Preverja zlasti uporabljene metode vzorčenja, izračun sporočenih stopenj napak, način ocenjevanja ugotovljenih težav in zaključke revizijskih organov. Komisija med takšnimi dokumentacijskimi pregledi, ki jih dopolnjujejo zbiranja informacij na kraju samem, po potrebi celo pregleda nekatere spise, da se razjasnijo dejstva.

Dokumentacijski pregledi torej Komisiji omogočajo, da na podlagi skupnih izkušenj z revizijskimi organi in programi doseže določeno stopnjo zagotovila za vse operativne programe in njihove odhodke. Obravnavajo lahko tudi nekatera vprašanja pravilnosti in zakonitosti, v nekaterih primerih pa jih dopolnjujejo zbiranja informacij in poglobljen pregled delovnih dokumentov; omogočajo opredelitev tveganj v zvezi z nadaljnjo ponovno izvedbo revizij na kraju samem (glej odgovore Komisije na odstavke 25, 26 in 30).

79. Kot je navedeno v revizijski strategiji Komisije, se revizijsko delo osredotoča na tiste revizijske organe, na katere se Komisija še ni mogla ustrezno zanašati, za katere je bil do zdaj opravljen omejen pregled ali za katere so se pojavila nova tveganja. Vendar je treba določeno raven revizijskega dela opraviti tudi za druge revizijske organe, kar bo sčasoma zagotovilo pokritost glavnih revizijskih organov. Ta vidik je bil upoštevan pri pripravi revizijskega načrta Komisije, zlasti v primeru GD EMPL v letu 2019 (glej odgovor Komisije na odstavek 36).

Novi direktorat za skupno revizijo za kohezijo bo zagotovil dodatno dokumentiranje in jasno razkritje tega, kako so bila njegova ocena tveganja in druga merila uporabljena za pripravo njegovega revizijskega načrta.

80. Ob upoštevanju potrebe po ravnovesju, navedenem v odgovoru na odstavek 78 zgoraj, se Komisija strinja, da bi bilo treba v nekaterih primerih izboljšati revizijsko dokumentacijo. Nova skupna revizijska služba za kohezijo bo zagotovila, da bodo vsi revizorji upoštevali veljavne zahteve.

V zvezi z dvema primeroma, ki ju je izpostavilo Evropsko računsko sodišče, Komisija ugotavlja, da ima v enem primeru omejen finančni vpliv na preostalo tveganje, kot ga je ponovno izračunala, in da bo v drugem primeru morda potrebna nadaljnja ocena, kot je pojasnjeno v njenih odgovorih na odstavka 39 in 40.

81. V skladu s členom 75(2a) uredbe o skupnih določbah mora Komisija dokončati svoje revizijsko poročilo v treh mesecih na podlagi informacij, ki so na voljo revizorjem v tej fazi.

Na splošno organi držav članic izvedejo popravke, ki jih je Komisija priporočila v svojih revizijskih poročilih, po izmenjavi argumentov v razčiščevalnih postopkih, da bi ponovno uporabili sklade za druge upravičene projekte (možnost navedena v členu 145(5) uredbe o skupnih določbah).

V primeru trajnega nesoglasja mora Komisija v fazi nadaljnjega ukrepanja oceniti vse dodatne informacije ali nova dejstva, ki jih je država članica predložila v odgovor na končno revizijsko poročilo, saj ima Komisija obveznost lojalnega sodelovanja z državami članicami, kot je opozorilo Evropsko sodišče v številnih sodbah o postopkih Komisije v zvezi s finančnimi popravki.

Enako velja za nadaljnje ukrepanje Komisije v zvezi z rezultati revizij iz poročil Evropskega računskega sodišča, kadar države članice v tem postopku zagotovijo dodatne dokaze (glej odgovor Komisije na odstavka 45 in 46).

82. Komisija priznava, da so postopki finančnih popravkov dolgotrajni in zapleteni. Regulativne določbe (člen 145 uredbe o skupnih določbah) Komisijo zavezujejo, da pred sprejetjem končne odločitve o morebitnem finančnem popravku upošteva nekatere postopkovne korake. V skladu z načeloma sorazmernosti in lojalnega sodelovanja mora Komisija v kateri koli fazi postopka finančnega popravka upoštevati tudi vse dodatne informacije, ki jih zagotovi država članica.

V zvezi z neto finančnimi popravki mora Komisija upoštevati tudi stroga merila za take popravke, ki jih določi zakonodajalec v skladu s členom 145(7) uredbe o skupnih določbah, kar zahteva skrbno analizo resne pomanjkljivosti, kot je opredeljena v uredbi, ter ukrepov, ki jih je sprejela država članica, ob upoštevanju dodatnih informacij, pridobljenih med celotnim postopkom finančnega popravka. Komisija zato ne more potrditi, ali bi morali biti zahtevani dodatni finančni popravki neto ali ne, preden se ta postopek zaključi (glej odgovor Komisije na odstavka 47 in 49).

83. Dejstvo, da je mogoče nekatera merila za upravičenost oceniti le ob zaključku programa, je neločljivo povezano z večletnim okvirom in pravili uredbe o skupnih določbah. V času letnih računovodskih izkazov prijavljeni odhodki ne morejo veljati za potencialno nepravilne glede na merila za upravičenost, ki jih je mogoče oceniti šele pozneje ali ob zaključku. Zato v času določenega letnega poročila o dejavnostih ni mogoče odkriti in poročati o morebitnih nepravilnostih, Komisija pa nima podlage za upoštevanje morebitnih prihodnjih tveganj za svoje letne stopnje napak.

Komisija ponovno poudarja, da so stopnje napake, sporočene v letnem poročilu o dejavnostih, potrjene na podlagi vseh ustreznih informacij, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih (glej Prilogo 5 k letnim poročilom o dejavnostih generalnih direktorats, str. 43 oziroma 58 za GD REGIO oziroma GD EMPL, ter odgovor na odstavke 28, 56 in 59).

Ob zaključku bo Komisija sistematično pregledovala vsak program, da bi zagotovila, da je stopnja nepravilnih odhodkov pod pragom pomembnosti. Postopek zaključevanja za programe za obdobje 2014–2020 naj bi se začel leta 2025.

Priporočilo 2 – Komisija bi morala izboljšati svoje revizijsko delo, revizijsko dokumentacijo in postopek pregleda

Komisija delno sprejema to priporočilo.

(a) Komisija sprejema del (a) priporočila.

Revizijski načrt v skladu z revizijsko strategijo Komisije temelji na rezultatih ocene tveganja. Vendar se v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi in prejšnjimi priporočili upoštevajo tudi druga merila, kot sta spremljanje in pokritost glavnih revizijskih organov skozi čas.

Komisija v okviru novoustanovljenega direktorata za skupno revizijo za kohezijo dodatno krepi revizijsko sled za pripravo revizijskega načrta, vključno z jasnimi povezavami z rezultati ocene tveganja in drugimi ustreznimi merili.

Skupni odgovor Komisije na točki (b) in (c) priporočila 2:

Komisija sprejema dela (b) in (c) priporočila.

V skladu s svojo prejšnjo prakso Komisija dodatno krepi revizijsko sled in postopek pregleda opravljenega revizijskega dela, da bi zagotovila, da so kontrolni sezname in druga revizijska dokumentacija dovolj podrobni, da omogočajo pregled, vključno s strani zunanjega revizorja.

Komisija v okviru novoustanovljenega direktorata za skupno revizijo za kohezijo pregleduje in usklajuje revizijsko metodologijo, ki zajema tudi revizijsko sled in postopek pregleda.

(d) Komisija ne sprejema dela (d) priporočila.

Komisija vsako leto v svojem letnem poročilu o dejavnostih razkrije potrjene stopnje napak iz prejšnjega obračunskega leta za vse operativne programe in navede tiste, pri katerih revizijsko delo še poteka. V takih primerih državi članici sporoči ponovno izračunane stopnje preostalih napak v okviru danih revizijskih poročil. Potrjena stopnja napake se nato razkrije v dopisu o zaključku revizije ali po potrebi v sklepu Komisije o finančnem popravku.

Komisija meni, da bi vsako ločeno dodatno sporočilo v zvezi s tem za več kot 400 programov v desetletnem obdobju izvajanja ustvarilo nepotrebno upravno breme za njene službe.

84. Cilj revizijskega vzorčenja med revizijo skladnosti, ki jo izvaja Komisija, je oceniti, ali se lahko Komisija zanesa na delo revizijskih organov in njihove sporočene stopnje napak. Izvaja se predvsem s ponovno izvedbo revizij operacij na podlagi vzorca, ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti revizije in razpoložljivih virov. To je skupaj s pregledom revizijske metodologije revizijskega organa zadostna podlaga za sklepanje o zanesljivosti dela revizijskega organa.

Kadar se odkrijejo napake v ponovno opravljenem vzorcu, revizijski postopki Komisije tudi predvidevajo nadaljnje sistematično ocenjevanje, ali se takšne napake lahko ponovno pojavijo v preostalem vzorcu revizijskega organa.

Dokler ta ocena in morebitna povezana preverjanja potekajo, skupna stopnja preostale napake, o kateri se poroča v okviru ključnega kazalnika smotrnosti glede zakonitosti in pravilnosti v letnem poročilu o dejavnostih, upošteva to negotovost. To se kaže v največjem tveganju za zadevne programe, zato skupne stopnje preostale napake ostanejo nepotrjene, dokler se ne opravi vse delo.

85. Komisija na podlagi svojega odgovora na odstavek 84 meni, da uporablja dovolj preudaren pristop za oceno ključnih kazalnikov smotrnosti, ki so jih potrdili generalni direktorji za zadevne odhodeke za leto poročanja, v skladu s prejšnjimi priporočili iz letnega poročila Evropskega računskega sodišča.

Ključni kazalniki smotrnosti letnega poročila o dejavnostih so ocena celotnega tveganja ob plačilu za kohezijske programe skupaj ob njihovem razkritju in ob upoštevanju vseh informacij, ki so takrat na voljo. Komisija ugotavlja, da ključni kazalniki smotrnosti vključujejo največje tveganje, kot je bilo razkrito v letnih poročilih o dejavnostih GD REGIO in GD EMPL za leti 2019 in 2020. Čeprav je ta razpon nižji od ocene stopnje napake Evropskega računskega sodišča, je v zadnjih dveh letih v intervalu, ki ga je izračunalo za izjavo o zanesljivosti.

Komisija je zato prepričana, da razpon (ključni kazalnik smotrnosti in njegova najvišja vrednost), objavljen v letnem poročilu o dejavnostih, odraža razumno in pošteno oceno stopenj napak za vsak program in kumulativno za vse programe na podlagi vseh informacij, ki so bile na voljo v času podpisa letnega poročila o dejavnostih.

86. Države članice v skladu z regulativnim okvirom za obdobje 2014–2020 potrdijo odhodke ter poročajo o rezultatih svojega kontrol in revizij v svežnjih zagotovil, ki jih predložijo vsako leto do 15. februarja.

Pridržki v letnih poročilih o dejavnostih temeljijo na informacijah, ki so bile na voljo ob podpisu letnega poročila o dejavnostih, vključno z ocenami učinka prejšnjih pomanjkljivosti na najnovejše sporočene stopnje napak in revizijska mnenja. GD EMPL je na primer v letnem poročilu o dejavnostih za leto 2020 jasno navedel, da štirje pridržki temeljijo na pomanjkljivostih ali dvomih glede zanesljivosti stopenj napak, sporočenih v prejšnjih letih, ki niso bili rešeni v času prejema novih, bolj pozitivnih svežnjev zagotovil. Komisija zato v primeru dvomov ali ugotovljenih tveganj uporablja preudaren pristop za svoje poročanje v letnem poročilu o dejavnostih in ocenjuje stopnjo tveganja za zadevne programe po pavšalni stopnji ter po potrebi izrazi dodatne pridržke.

Preverjanje zakonitosti pravilnosti odhodkov se v obdobju, ki je v uredbi predvideno za izvajanje revizij, izvaja stalno, medtem ko letno poročilo o dejavnostih zagotavlja pregled stanja v določenem času (april) za zadevne odhodke v letu poročanja (zahteva v finančni uredbi). Komisija ob podpisu letnega poročila o dejavnostih razumljivo ne more predvideti rezultatov revizij, ki se izvajajo po tem datumu.

Priporočilo 3 – Komisija bi morala okrepiti glavne elemente informacij o pravilnosti iz letnih poročil o dejavnostih

Komisija delno sprejema to priporočilo.

(a) Komisija ne sprejema dela (a) priporočila.

Komisija meni, da razpon ključnih kazalnikov smotrnosti, vključno z največjimi tveganji, razkritimi v letnih poročilih o dejavnostih, pomeni razumno in pošteno oceno stopnje napake za zadevne odhodke v letu, pri čemer se upoštevajo vse informacije, ki so bile na voljo ob podpisu, in morebitna preostala negotovost za nekatere programe.

Komisija v skladu s tem diferenciranim pristopom meni, da se napake, ugotovljene z revizijami skladnosti v nekaterih programih in državah članicah, nujno pojavljajo tudi v drugih nerevidiranih programih in državah članicah.

(b) Komisija sprejema del (b) priporočila.

V zadnjih letnih poročilih o dejavnostih (ki niso predmet revizije Evropskega računskega sodišča) si je Komisija prizadevala v kratkem pregledu s slikami in primeri pojasniti, kako generalni direktorati pridobijo razumno zagotovilo za vsak program. V letnem poročilu o dejavnostih so opisani prejšnje pomanjkljivosti, ugotovljene v sporočenih stopnjah napak ter sistemih upravljanja in kontrole, in sprejeti ukrepi za izboljšanje stanja (glej pregled na straneh 27–30 letnega poročila o dejavnostih GD REGIO oziroma 45–53 letnega poročila o dejavnostih GD EMPL ter priloge 7B in 7O oziroma 7 k letnima poročiloma o dejavnostih GD REGIO oziroma GD EMPL za leto 2020).

Komisija bo v Prilogi 5 k letnim poročilom o dejavnostih še naprej jasno razkrivala „merila pomembnosti“ za oblikovanje pridržkov, pri čemer bo upoštevala najnovejše informacije iz svežnjev zagotovil, vključno s stopnjami napak, o katerih se poroča (glej stran 44 oziroma 58 prilog k letnim poročilom o dejavnostih GD REGIO oziroma GD EMPL za leto 2020).

Skupni odgovor Komisije na odstavka 87 in 88:

Komisija meni, da podrobna navodila in smernice, dane službam, ter pregled kakovosti, ki ga opravijo centralne službe, zagotavljajo, da ocene, ki so navedene v letnih poročilih o dejavnostih in združene v letnem poročilu o upravljanju in smotrnosti izvrševanja, predstavljajo razumen in pošten prikaz tveganja pri plačilu za zadevne odhodke v letu.

Letno poročilo o upravljanju in smotrnosti izvrševanja je predmet strogega postopka priprave in odločanja: sopokroviteljstva generalnega sekretariata in GD BUDG, posvetovanja med službami in celovitega postopka sprejemanja kolegija, vključno z namenskimi srečanji kabinetov komisarjev. Poleg tega centralne službe prejmejo podrobne smernice Internega upravnega odbora v zvezi z vsebino in strukturo letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja. To se zgodi v ključnih trenutkih priprave poročila: na začetku izvajanja in po medsebojnih strokovnih pregledih letnih poročil o dejavnostih (glej tudi odgovore Komisije na odstavke 71, 73 in 74).

Priporočilo 4 – Osrednje službe bi morale navodila za pripravo letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja prejeti od lastnika, kolegija komisarjev

Komisija delno sprejema to priporočilo.

Komisija meni, da je glede na postopek priprave (glej njene odgovore na odstavke 71–74) vsebina letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja ustrezna in zanesljiva.

Komisija bo preučila, kako bi lahko v prihodnjih letih dodatno okrepili glavne usmeritve, ki jih je Interni upravni odbor zagotovil osrednjim službam v zvezi z vsebino in strukturo letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja, ter opozorila na vloge in odgovornosti pri pripravi in pregledu letnega poročila o dejavnostih ter pripravi letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja, kot je določeno v ureditvah upravljanja Komisije.

Interni upravni odbor na vrhu strukture Komisije za upravljanje podjetij nadzoruje pripravo letnega poročila o upravljanju in smotrnosti izvrševanja in je zato ustrezen organ za zagotavljanje smernic o vsebini poročila. Kabineta predsednika in komisarja, pristojnega za proračun, sta kot opazovalca Internega upravnega odbora vključena v te razprave.